

esporre, interpretare, decifrare, mostrare, provare.
spiegatamente, *av.* izrazito.
spiegativo, *ag.* koji služi za razjašnjenje.
spiegatore, *m.* (=trice. *f.*) tumač, objasnilac.
spiegatura, *f.* razvijanje.
spiegazione, *f.* (espozione) iskazivanje, predočenje; (dimostrazione) razloženje, dokazivanje; (interpretazione) tumač, tumačenje; (schiaramento) razjašnjenje. || *Sinon.*: nota, glòssa, chiòsa, esposizione, commento, interpretazione, commentario.
spiegazzare, *v. a.* preko volje tumačiti; objasnjavati; gužvati, ugužvati, zgužvati; izgužvati, zgužveljati.
spieggiare (*spieggiò*, -gi), *v. a.* često uhoditi, špijunirati.
spieghévole, *ag.* koji se može tumačiti.
spietatamente, *av.* bez milosrđa, okrutno.
spietato, *ag.* okrutan, nemio, bez milosrđa; *una corte -a* (a dòna), uporno udvaranje.
spietrare (*spietro*), *v. a.* (lett.) V. spetrare.
spifferamento, *m.* brbljanje, izbrbljanje, blebetanje.
spifferare (*spifferò*), *v. a.* brbljati, izbrbljati, blebetati, čavrljati; (improvvisare) sastaviti, sročiti, učiniti, načiniti nešto u času, bez pripreme, skrpiti na brzu ruku. || *v. n.* duvati, puhati (o propuhu).
spiffero, *m.* propuh, promaha (koja dolazi iz rupe).
spiga (-ghe), *f.* klas; vlat (coll.) klasje; (vezz.) klasak, vlat; *andar in —*, oklasati, rasklasati se, klasati se.
spiganardo, *m.* (pianta) dešpik.
spigare (*spigo*, -ghi), *v. n.* klasati, vlatati.
spigato, *ag.* u obliku klasa; (di stoffa) ukršten, prekršten.
spigatura, *f.* klasanje.
spighetta, *f. dim.* (bot.) klasak, vlat; (a Roma, pianta) lavanda; (per abiti) gajtan, vrvca, širit.
spighire (*spighisco*, -sci), *v. n.* klasati, vlatati; *far — una ragazza*, činiti da ostane usidjelicom.

spigionamento, *m.* (d' appartamento) nestašica, nedostatak, pomankanje stana.
spigionarsi (*spigiono*), *v. r.* (d' appartamento) ostati ispražnjen, ne biti unajmljen; (fam.) *ha il primo piano spigionato*, on je drvena glava.
spigliatezza, *f.* neusiljenost, sloboda (u ponašanju).
spigliato, *ag.* okretan; slobodan; neusiljen; otvoren; *fare —*, neusiljen, otvoren.
spigo (-ghi), *m.* (pianta) lavanda.
spigolatore, *m.* (=trice, *f.*) onaj koji pabirči, kupi žitno klasje poslije žetve.
spigolare (*spigolo*), *v. a.* pabirčiti, paljetkovati klasove, vlatkove.
spigolistro, *m.* (lett.) licemjer; svestonja; cjepidlačar.
spigolo, *m.* (di pietra, tàvola, sportello, ecc.) srh, brid; bok (stijene); ugao; okrajak; (archit.) ispupčen ugao; (pop.) V. spigo.
spigoso, *ag.* bogat klasjem; klasast.
spigrirre (*spigrisco*, -sci), *v. a.* ozdraviti od ljenčarenja; postati okretiniji.
spilla, *f.* gumbača, broš.
spillaccherare (*spillacchero*), *v. a.* trijebiti, očupkati lipačure (s vune).
spillare, *v. a.* (botti) udariti čep, slavinu; otvoriti, načeti bačvu; (danaro) izmamiti.
spillatura, *f.* otvaranje, načimanje (bačve).
spilletto, *m.* iglica, pribadača.
spillo, *m.* gumbača, pučenka, čioda, bačenka, bočka, medenka; (zampillo) [vodeni] mlaz; (per spillare) burgija, svrdao; (delle guardie daziarie) sonda; *fermare con -i*, pridjenuti čiodom, gumbačom; *ammazzare a colpi di -i*, ubiti izbadanjem iglicama.
spillone, *m.* pribadača.
spilluzzicare (*spilluzzico*, -chi), *v. a.* grickati, jesti preko volje; često i pomalo jesti.
spilluzzico (a), *loc. av.* malo po malo.
spilorceria, *f.* škrtost, pretjerana štednja, tvrdičenje, džimprijanje.
spilorcio (-ci), *ag.* tvrd, škrt. || *m.* škrtac, tvrdica, cicija.
spiluce-are (*spilucco*, -chi), *v. a.*